

Aleksandra Schoen–Żmijowa

Symposium „Nauka w poszukiwaniu filozofii”

Aby mądrze zabierać głos w jakiegokolwiek dyskusji, trzeba nie tylko mieć coś do powiedzenia, ale również umieć „ubrać” przekazywaną treść w piękną formę. Szczególnie w filozofii wyraźnie widać potrzebę przekazu werbalnego własnych poglądów na tyle czytelnie dla słuchaczy, by późniejsze spory nie wynikały już tylko z samego braku zrozumienia mówcy.

Właśnie potrzeba treningu umiejętności wygłaszania referatów oraz próba podsumowania rocznej działalności naukowej stały się głównymi powodami zorganizowania przez Seminarium Filozofii Przyrody Wydziału Filozoficznego Papieskiej Akademii Teologicznej symposium na temat „Nauka w poszukiwaniu filozofii”. Symposium odbyło się w ulubionym przez seminarzystów Księdza Profesora Hellera miejscu — Pasierbcu, z którym wiąże nas wiele wspomnień z poprzednich konferencji.

Na miejsce uczestnicy przyjechali w piątek 19 kwietnia 2002 roku, jednak zasadnicza część spotkania odbyła się następnego dnia. W sobotni poranek ks. prof. dr hab. Michał Heller w bardzo lakoniczny (aczkolwiek skuteczny) sposób dokonał otwarcia symposium. Cały dzień wypełniły referaty wygłaszane zarówno przez magistrantów jak i doktorantów naszego Seminarium. Temat symposium był na tyle ogólny, że pomieścił w sobie cały zakres interesujących nas dziedzin. Dla porządku organizatorzy podzielili sesję na bloki tematyczne, prowadzone kolejno przez uczestników Seminarium.

Nad przebiegiem pierwszej części czuwała Tatiana Krawczyńska, która (podobnie jak inni prowadzący sesje) bardzo skutecznie egzekwowała wobec referentów maksymalny dwudziestominutowy limit czasowy wystąpienia. Zapewne było to niewdzięczne zadanie, bo jak tu przerywać, gdy referent mówi ciekawe rzeczy i cała sala uważnie go słucha? Mimo

trudności wszystko przebiegło pomyślnie. Po wysłuchaniu niektórych referatów pozostawał pewien niedosyt, który jednak stymulował uczestników do dyskusji (odbywających się pod koniec każdego bloku tematycznego). W pierwszej części swoje referaty wygłosili: Bartosz Brożek „Nauka w poszukiwaniu logiki”, Maria Piesko „Pomiędzy empirią a teorią — zagadnienie złożoności obliczeniowej” oraz Robert Janusz „Czy oprogramowanie jest proste czy złożone?”

Kolejna część („matematyczna”), prowadzona przez Roberta Janusza, składała się z trzech referatów. Paweł Polak mówił na temat: „Pojęcie nieskończoności. Dialog pomiędzy filozofią a matematyką”. Wojciech Załuski przedstawił „Karła R. Poppera krytykę determinizmu”, a Jacek Poznański wygłosił referat: „Filozoficzne pytania w teorii chaosu — próba typologii”.

Po intensywnym wysiłku intelektualnym miło jest zjeść dobry obiad, a potem iść na daleki spacer do lasu (nawet gdy kłębiące się na niebie chmury niechybnie zwiastują ulewę). Wiosna w Pasierbcu jest naprawdę bardzo ładna...

Być może nadmiar tlenu w mózgach uczestników spowodował, że trzecia sesja („biologiczna”), prowadzona przez Pawła Polaka, zakończyła się chyba najbardziej burzliwą dyskusją. Lawinę pytań spowodował kontrowersyjny referat Tatiany Krawczyńskiej: „Cybernetyczna definicja życia”. Równie ciekawe było wystąpienie Bogusławy Czyż, która mówiła na temat: „Stuarta Hamerchoffa opis świadomości”. Uczestnicy wysłuchali też Ewy Bryły, która mówiła o koncepcji świadomości według R. Penrose’a.

Czwartą, kończącą Symposium sesję („metafizyczną”) prowadziła Maria Piesko. Tereza Obolevich wygłosiła referat na temat: „Nauka w poszukiwaniu metafizyki. Myśl Sołowiowa”. Autorem kolejnego w tej części referatu był dr Adam Workowski, który na co dzień prowadzi w Papieskiej Akademii Teologicznej seminarium z metafizyki (mamy nadzieję, że taka „interdyscyplinarna” współpraca będzie kontynuowana...). Na koniec wysłuchaliśmy (w „czynnym” tego słowa znaczeniu) wystąpienia Anny Brożek. Składało się ono z bardzo ciekawego referatu na temat: „Rozwój nauki a filozofia nowej muzyki” oraz odtworzenia zarejestrowanego na taśmie utworu Stockhausena. Dla jednych była to muzyka, dla innych kakofonia...

I tak oto, w dziwnym „nowym rytmie” Symposium dobiegło końca. Całą sesję podsumował i dokonał jej zamknięcia ks. dr Janusz Mączka.